

تأسیسات
روزنامه
مأموریه
تأسیسات
روزنامه
مأموریه

TACHINK
JOURNAL ARMÉNIEN
QUOTIDIEN POLITIQUE & LITTÉRAIRE
Imprimerie Mamourian
SMYRNE

10 ՓԱՐԱ

ԴԱՇԻՆԻ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԴՐԱԿԱՆ

ԲՈՒՆԱՐԳԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՏՐԿ. ՎԵՑ. ԵԲ.		
Ի. ԶԻՒՐ	80	40 22. 20
ՊՕԼԻՍ ԵՒ ԳԱԼԱԼԻ	80	40 22. 20
ԱՐՏԱՄԱԶԻՐԱՆ	25	13 20.

Համակիր պէք է ուղղել խմբագր. գրասենյակ
Մամուլական Տպարան — Բզմիր
Rédaction du journal Arménien «TACHINK»
Imp. Mamourian — Smyrne

Զի հրատարակում ձեռագիրներ չեն վերադարձուի

10 ՓԱՐԱ

ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Կարելի չէ լաւատես ըլլալ՝
Առանձն երևոյթները գոնէ յստակու-
թիւն ցոյց տալէ հետոյ են. ու ջրերը պղծ
տոր:

Կը թուի թէ ներքին չարադէտ խառ-
նաշիւթութեան մը նախօրեակներուն մէջ
կապրինք:

Մարգարէութիւն չէ ասիկա, ոչ ուղ զա-
հանդիշ երազանքի մը խռովագին դարձ
նուիրն տպաւորութիւնը: Կանխագագու-
մի, յստակատեսութեան ու պայծառա-
տեսութեան խռովքն է, որ մեզի այսպէս
ըսել կուտայ:

Իրարու հանդէպ զարդացկոտ կեց-
ուածքները սպառնալի են, նայուածք-
ները՝ չարաշուք և վերէն վար գերար չա-
փող:

Ժամէ ժամ, վայրկեանէ վայրկեան
կուռի, իրարանցումի ազդարար նշանի
մը կը ըստաւարի կարծես ամէն կողմէ,
որպէսզի կուռազան քաղաքները իրա-
րու հետ բռնուին, զիրար խեղճեն, իրար
փարատեն:

Ու ասոր համար դրսէն ու ներսէն Ե
զուգ քերդներ շատ կան...

Կուռազանութեան ինչ ալ անհատնում
ախորժակ սա մեր երկրի գաւառներուն:
Մեր երկրին, մեր տուններուն հիմքերը կը
որով են թրծուած կարծես:

Բայց չէ որ սմանց չար կուռի մէջն
է, կուռը սնունդն է անոնց, որոնք կուռ-
ին արհեստաւորներն ու գործաւորներն
են: «Կուռը կեանք է, խաղաղութիւնը՝
լեացում, նիստը, մահ», ըսին անոնք
որոնք ազատութիւնը բերին իրենց անո-
րոյ ու պատեհապաշտ կեանքի քառուղի-
ներուն ետեւէ: Չէ՞ որ ամէն ձուկ իր ջը-
րին մէջ կը լողայ և ամէն աքաղաղ իր
սեպհական տղերքը կը քրքրէ ու անոր
վրայ կը տնկուի: Ինչո՞ւ կուռի դարձն
ւորները թողուն որ այս երկիրը խաղաղի:
Հապա ինչպէ՞ս տարին դաս մը մարդոց
այն չարութիւն ու անչարժ բանակները,
որոնք եթէ չեն կուռի իրենք, գոնէ կը
կուռըտնեն եղբայրը եղբորը հետ:

Այսպէս, կուռը զեռ սիրելի է շատե-
րուն համար, անա թէ ինչու է որ այս
երկրին հիւանդ ու ջախջախուած կուռ-
քին վրայ զեռ ուսանք հով ու փոթորիկ
կը սերմանեն խրճեղ կեանքի տպաւոր-
գիրը հեծելու համար:

Մեր երկրին մէջ կայ զատակարգ մը.
որուն խելք միտք չի հասնի, մարդիկ՝ ո-
րոնք գործ չունեն, բայց կայրին փար-
թամբէն, որոնք տեղ մը չեն, և ամէն
տեղ են, Հանրութիւնը գիրենք կը պատ-
ուէ ու կը պատկառի ալ և ըստ երևոյ-
թիւն կալիսանի անոնցմէ, ու չգիտենք ին-
չո՞ւ...

Թուրքիոյ այս ներքին իրարանցումին
չուրջ երկշիջ լեզու գործածողներ զիտ շատ
կան: Մեր երկիրը տակն ու վրայ ընդ
բերանացի և ականջէ ականջ փոփոխող
փրփրականալիս զատ կայ նաև անոր հա-
մընթացողն գործակցող մամուլ մը որ
մայրաքաղաքէն ամէն օր իր թուեւոր
լորձուէքը կը պատցնէ այս երկրին ամէն
ծակն ու ծուկը, որուն գործն է խառնա-
կել և ամէն ինչ խառնակ պահել, անկէ
հաց հանելու համար: Այդ բերանացի և
գրաւոր փրփրականալիս մէջ մարդիկ կը
ճանչանան, որոնք իրենց ճակտին քրտնե-
քը թափելով իրենց հացը մտնելու տա-
մանքն ստանձնելու տեղ, իրենց եղբոր
արիւնը թափելու մարմալով կը սնանի
միայն: Դեռ արեւը իրենց սիրելի է:

Ինչո՞ւ չեն հասկցուիր ատանկները:

Մեր երկրին գլխուն սե ցաւ բերողը
ամենէն աւելի գլխաւորաբար մամուլն Ե-
ղաւ, կուռը հրահրող մամուլը, կուռին
ու անոր փրփրականալիս պաշտպան մա-
մուլը:

Բացէք Պոլսական թերթ մը — բացա-
ռութիւնները մէկ կողմ — խորհրդարանի
լուծումէն քիչ առաջ և վերջը կտրուեցէք
Իթիթհատեան խորհրդարանականներուն
և իշխան իսկ խորհրդարանէն զուրո եղող
անոր անդամներուն ու համակիրներուն
լեզուազարուածութիւնները՝ սկսեալ մեր Հա-
լաճեան Լիթնիտիէն: Հրապարակութեան
ինչ նոր սերմեր, մատի խորհրդաւոր ու
սպառնալիս թրթրուումի ինչ ուժգին ու
անօրինակ ժէպեր՝ դէպի վրէժնորդու-
թիւնը տնոնց, որոնք խորհրդարանը տա-
պալեցին՝ այս երկիրը փրկելու համար
միայն:

Թուրքիան կենդանի դժոխք մը դար-
ձուցին սա այլևս տնտեսելի մարդիկ:
Իմանի մը մարդոց հացին համար զեռ կան-
գուն պահելու անպատ ճիգեր չեն խա-
յեր, խայտի թէ գաղտնի, խորհրդարանին
փթած լատակները ջրին երեսը պահելու:
Ու ստիպուել է ատկալաւ ու բարդ վի-
ճակ մը, որ օրը օրին կը ծանրանայ, և,
ինչպէս կ'երևի, զեռ պիտի ծանրանայ ալ
կայսերական հրամանը ելաւ, նոր ընտրու-
թեան հրամաններն ու հրահանգները տր-
ուեցան և զեռ յամառողներ կան թէ խոր-
հրդարանը չէ լուծուած և իրենք կրնան ի
հարկին խորհրդարանը փոխադրել ինկիւ-
րի, կամ լեռուն մը ծայրը:

Հապա ինչ ըսել անոնց որ կայսերա-
կան հրամանը կ'անաստեն և անոր հրա-
մանը գործադրող Դաշիճը գերագոյն ատ-
եանի մը ատմէ քաջելու սպառնալիքը
կ'անմտեն, անոնց զգալու թէ իրենց այդ
սպառնալիքով ուղղակի կայսեր զէմ է որ
կըլին և անոր դատաստանն է որ կուռին
հանել գերագոյն ատեանի մը ատմէ:

Եւ այս ըսելու համար հայ մը պէտք է
եղեր, որ ըլլայ Պետրոս Հալաճեան...
Պետրոսներու ամենէն Հալաճեանը, հայ
ախտաւոր հոսանքին ամենէն անփառու-
նակ ներկայացուցիչը, որ իր ամէն մեղքին
վրայ Հայ Իթիթհատեան մըն է եղեր, եթէ
կարելի է հայ ըլլալ գործը Իթիթհատեան
մըն ալ ըլլալ միևնոյն ժամանակ:

Մէկուրաբանի հոյեղէն ուսանք վերջերս
այնչափ ճշգրիտ եղան և այնչափ խառ-
նեցին խնդիրները, որ իրենց անօրակելի
լուծուած արժանապատուութեան հարց
դարձուցին ամբողջ Իթիթհատին: Ասանք
չեն մտածիր որ ջախջախուած ու տա-
պալած Իթիթհատը չանկու՞մ ամբողջ ա-
նոր հակառակորդ մեծ տարրին զայրոյթն
ու վրէժնորդութիւնը կը հրաւիրեն մեր
վրայ:

Երկուք ու կէս չըլլալիք հայ (?) երես-
փոխանի համար արդիւ ազգին մեղքը ինչ
է որ վտանգ կը հրաւիրեն զեռ սա խեղճ
ազգին գլխուն: Բաւական չեղա՞ւ որ այս
ամբողջ ազգը մոխիրի վրայ նստեցուցին
և երբեմին չէն ու իր ճալին ապրող Հայ-
կական Բարձրագոյն Խորհրդի գերեզ-
մանտիղ մը վերածուելուն մեծագոյն պատ-
ճառը տուին իրենց Հայաստանական փր-
քուելոյց ու ճարճատուն պոռոտութեան
թեմաք...

Հալաճեաններ, եթէ կուգն, իրենց
Տօնքիշիթի անմատական խոնգամսնը:
կրնան զեռ կուռի, բայց ինչ թողուն ի-
րենց հայ մէկուս ըլլալու հանգամանքը,

որով մեր մտովւ արդը կը ներկայացնեն
խորհրդարանին առջև:

Թերպիլիսիի Էտիփիլի պոստալու հա-
մար խորհրդարանին մէջ Հայ մէկուս մը,
ատնուազն Հայ Իրիստոնէի մեծն ունե-
նալու չէ իր ճակտին վրայ:

Եթէ կարելի է, հիմա, խորհրդարանէն
զուրա ալ, քիչ մը բերանիդ ձեզի ժող-
ուեցէք, Հալաճեաններ ու վարդէաներ
... Այ բայց մը չենք ըսեր վտանգներն,
ինչպէս, իր պիւլպիւր բերանը չի բացած
խորհրդարանը իր առջև մի անգամ ընդ
միջոց գոցուեցաւ...

Ա.Լ.Ո

ՀԱՅԵԼԻՒՆ ՄԷՋ

«Էվլետ Էֆէնտիմ» Ռամանեան խոր-
հրդարանը լուծուեցաւ...

Բայց իր արժանապատուութիւնը գո-
նէ փրկելու յաջողքը, ո՞չ ընդհակառա-
կէն, այն ալ վրայ տուաւ և Հայ հերոս-
ները իրենց լայն բաժինը ունեցան վերջին
արարուածին վարագոյրը ինչպէս առաջ:

Հալաճեան և վարդէան, Իթիթհատին
կողմէ չուանին վրայ հանուած հապիտ
ներս իրենց դիրք շատ լաւ խաղացին,
շատ ապրին...

Այսքան աշխույժ, այսքան քաջասր-
տութիւն «Էվլետ Էֆէնտիմ» ըսելու համար
միայն ընտրուած միջոցի մը գոյութիւնը
պահելու համար, իրա՞ւ որ վտանգ է, որ
քան նաեւ էր իրենց ընթացքը երբ Ատա-
նայի շարդին ժամանակ խուրդներու պէս
իրենց ծակերը մտած էին, լեզուին կըլ-
լած...

Հալաճեան՝ պատերազմական նախա-
բարն հարցապնդելու կ'ենէ, անոնց
սաչափ հետազոտութիւն ունենալու որ իր
հարցապնդումով պիտի փութացնէ կուռ-
ճանուար այն միջոցին որու գոյութեան
համար իրեն թէ կ'աքաղաքի և վարդէան
ալ չսպառնա կ'ենէ և Դաշիճը բարձրա-
գոյն միջոցի մը դատաստանին ենթակե-
լու է կ'ըսէ, վրայ պոյ խոսքերու և ա-
պուշտութիւններու տուպրակ վրայ...

Ամենէն տղտն տեղում գիտէր կամ
կրցաւ կուռն, երբոր կազմուեցաւ նոր
դաշիճը, թէ՛ «Էվլետ Էֆէնտիմ» խորհր-
դարանի օրին համարուած են, ու Մէ-
պուսներն միայն չհասկցան կամ հասկնալ
չուեցին, գիտէ՞ք ինչի կ'ուսնի, այն տ-
մուսնին պարագային, երբ կ'են իրեն
ճակտին իրեն բազառիկ պերճանք մը ոս-
կեցո՞ւ, արժաւորագոծ կամ երկաթագամ
եղուներ կ'փակցնէ, ամբողջ աշխարհ
կ'իմանայ կ'տեսնէ, և ինք ամուսնին
միայն չզգար, չկուսնէր կամ չուեցիր կուռ-
նի իր հանգամանքը և կ'արուանէ ա-
մուսնական պարտականութիւններու, կը-
նոջական պատուի, ընտանեկան արժա-
նապատուութեան անխնայ և ծիծաղելի
խոսքերով իր ունկնդիրները տողակա-
ցնել և անոնց գոթին առարկայ դառ-
նալ...

Այսպէս ալ մեր «պոյն-կտրած» և
«ղիականացած» խորհրդարանն և մէկուս-
սաններն չուեցան մեծնոցի, վեհանձն ու
արժանապարգ մէսթը, քուսիլ իրթալու,
ընդհակառակն միևնոյն վերջ տապալակեցան
և միևնոյն որ տկանիչն բռնելով զուրս
չվտնեցին գաղտն չեղաւ...

Իսկ Սալը Բագարի խորհրդարանի
դռնէն քիչ է մնացեր որ մեր հերոսոր-
դութեան Հալաճեանը կ'ըլլեր զուրս
հանուի եղեր...

Սա մեր ապուշներուն կ'զարմանամ
հաւատացէք, ծօ՞ գոնէ Զահրապէն ալ օ-
րինակ չառնէք...

Մարդը խորհրդարանը չուեցաւ՝ ար-
դէն տպաւորուեցաւ իր իր նոր ընտրու-
թիւնը...

ԵՍ

ԻԶՄԻՐՑԻ ՀԱՅՈՐ

ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ ՎԻՃԱԿ

Ա.

Ամէն անգամ որ փորձ մը ըրած եմ
ապրած միջավայրիս ընկերական, և տի-
րոյ՝ բարոյական և մտաւորական հոսանք-
ներու յատկանշական երևոյթները վերու-
ծել, միշտ աներևոյթ զժողովրդին մը
զաղտնիք մը անդամալուծած է հետազո-
տական հասկնողութիւնս: Թէ ինչ է եղած
այս յեղիեղուկ իրողութեան պատճառը
զժողովրդ չէ եղած ինչ հասկնալ:

Պատմական անցքերու բնորոշ իրա-
դարձութիւններու վրայ հիմնուելով, թրք-
քահայուն կեանքը, մասնաւորապէս, Ե-
ղած է տեսակ մը պարագայական գերու-
թիւն, անտրամաբան համակերպութիւն
զէպի տիրապետող սովորութիւնները, պա-
հանջները և օրէնքները:

Հայր չէ կրցած երբէք, ուր որ ալ
գտնուած է, ինչ պարագաներու տակ ալ
ապրած, իր անսպալկական պահպանողա-
կան ոգին անեղծ պահել, արտաքին ջա-
տիչ և այլաբնորոշ ազդեցութիւններու
դէմ: Այս ինքնասպան տկարութիւնը ան-
խուսափելի արդիւնքն է անչուտ անոր
ենթարկուած անվերջ հայաճանքներուն,
զրկանքներուն, մտաւորական կաշկան-
ջումին և գլխաւորաբար իր անմիաբան
ընտանուութեան:

Ընդհակառակ իրեն հայրենակից եղող,
յայն, հրեան, քիւրտը, և այն ամէն ազ-
գերը որոնք զարեւէ իվեր կողք կողքի
իրեն հետ ապրելու չիուեցու ճակատագր-
ուած են, միշտ պահած են աննշան բայց
անհունապէս գորաւոր յատկութիւն մը
որով՝ ուր որ ալ ըլլան, ընկերական որ
զատակարարի ալ պատանդին, այլաբնորոշ
ինչ փութելէ ալ անգամ ըլլան, կը հաս-
տատեն ազգային կայունութեան և յաւի-
տեական գոյութեան հաւաստիքը:

Հայը զժողովրդաբար իր ամենէն պարզ
համախմբումին մէջ իսկ բարդ և հակասա-
կան վիճակ մը կը ներկայացնէ, և շատ
անգամ մարդ կը զժողովրդանայ, համազ-
գութեան, կապակցութեան որոշ գծով
գտնել նոյն իսկ իրարու մօտ, զրացի եղող
քաղաքներու մէջ:

Դալով Իվլիթի հայութեան ընկերական
վիճակին՝ ան ունի իր մասնաւոր և ցայ-
տուն ինքնաւարտութիւնը հայ ազգի ամ-
բողջական արտայայտութեան մէջ:

Իր աշխարհագրական նախանձելի դիր-
քը, համեմատաբար աւելի լայն աստիճա-
նով վայելած ազատ կեանքը, յառաջդի-
մելու յորմարութիւնը, ինքնավարութեան
թիւն ոգին, կարեւորագոյն ազգականը
եղած են հաստատակազմ հիմքերու վրայ
կանգուն պահելու անոր ազգային որո-
շադրող հանգամանքը նոյն իսկ զալթա-
կանական ուժացուցիչ հոսանքներու ընդ
մէջէն:

Սակայն Իվլիթի հայուն ներկայ ընկե-
րական վիճակը շատ հեռու կը մնայ ասկէ
մասնաւորապէս քառորդ դար մը առաջ-
ուան փայլուն կեանքի հարազատ չարու-
նակութիւնը ըլլալէ:

Այս ախտը իրականութեան սկզբա-
պատճառները կրնան համարուիլ օտարա-
մայրութիւնը, ազգային կրթութեան սրտա-
օրէական անկումը, տնտեսական անա-

մերայնությունը և կամ առերի ճիշդը հա-
ւաքական ձգտումի չգոյությունը:

Օտարամորթները՝ Իզմիրցիները և Երևանի
կենտրոն մէջ խաղաղած է իր ամենակոր
ծանալու հակազդեցական դերը: Այսօր
այլ ևս անկարելի է ուրանալ գոյությունը
այնպիսի դասակարգի մը որուն ուժա-
ցեալ, ազդեցութեան հանգամանքը՝ մեծագոյն
վտանգը կրնայ համարուիլ Իզմիրցի հայւն
ընկերակցան կեանքի բարորդութեան սպա-
նացողը:

Անոնց մերձաւորութիւնը դէպի հարազատ
հայրենիքն աշխարհ վտանգաւոր և քայ-
քայլի կրնայ համարուիլ, որքան եղած է
իրենց հեռացումը դէպի օտարութիւն սմբած
և թունաւոր սովորութիւնները:

Պէտք է գիտնալ թէ երբ համայնք մը
մազի չափ իսկ հեռանայ ազգային հիմնա-
կան կրթութեան կենսական պատուա-
ստեւներէն, չկրնար երբէք իր հարազա-
տութիւնը պահել, իր անմիջական վար-
գացման և բարգաւաճման հետամուտ ըլ-
լալ:

Անա այս գիտակցութիւնը բացարձա-
կապէս կը պակսի Իզմիրցիներ:

Իզմիրցի հայը որքան ինքնավստահ
նոյնքան ևս ինքնահաւան է, և այս պատ-
ճառաւ կը պակսի իրեն հաւաքական
կեանքի ուժաւորութիւնը:

Դասակարգային բաժանումները օրէ
օր սկսած են աւելի չնչոտուիլ, աւելի հա-
կազդական դառնալ:

Երևոյթական համերայնութեան տակ
թաղեւած է իրարատեցութեան ամենա
զարդիկ դրութիւնը, և զժամանակ չէ ցուցնել
թէ իրենց ամենամոտերմ համակրութեանը
մէջ իսկ թշնամական վարձանաչ գիւն
բոյն դրած է պատրաստ իր աղտոտ գո-
յութիւնը յայտնելու յարմար առիթի մը
ներկայութեան:

Սակայն Իզմիրցիներ, թերեւ, հայութեան
միակ կեդրոնն է որ պահած ըլլայ հայուն
պարկեշտութեան անբիծ կնիքը ըլլայ ա-
ռօրայ գործադրութեան մէջ, ըլլայ ըն-
կերական և ընտանեկան յարաբերութեանց
ժամանակ:

Իր գործի մարդու աննեղ համբաւը,
վայելած վստահութիւնը, աշխատասէր
ոգին, տնտեսագիտութիւնը բնատուր և
թանկագին յատկութիւններ են, որոնք
անտարակոյս ամենակրճոտ դրութիւննե-
րու մէջ զայն կանգուն պահելու զօրաւոր
յենարաններ կրնան համարուիլ:

Իզմիրցի հայը շատ խնայող է, և քիչ
մ'ալ, Ինչ կուզէք, Ինչ կուզէք: Անոր աղ-
քատութեան չեմ հաւատար. ոչինչէն իսկ
կրնայ իր հացը ճարել, ճարել՝ բայց պատ-
ուով և համեստութեամբ:

Յաւանտու է բառին լայն առումովը,
ոչ մէկուն կուզէ հաւելիլ, կը փափաքի
քննադատել ինչ որ ալ ըլլայ, առանց
սակայն քննադատած առարկան ուսում
նասիրած ըլլալու, առանց անոր վրայ մա-
նանեխի չափ զաղափար մը իսկ ունե-
նալու: Իր գիտցածը բացարձակ ճշմար
տութիւն մ'է, անկէ անդին ոչինչ կը ճանչ
նայ, ոչինչ կը լսէ:

Հեռաւոր է, խորամանկ չէ, բարի է
սակայն ազնուութիւն չունի:

Ազգասիրութիւնը պայմանաւորական է

իրեն համար, պատրաստ է ազգին համար
գահաւելու տակայն կրնայ ալ ուրանալ
դայն անամբի համար ձայնութեամբ մը:

Չուն կրցած երբէք հասկումիլ թէ որ
դեռ միշտ նոյն Իզմիրցի է որ կը տես-
նեմ ամէն օր, այնքան փոփոխական է,
այնքան բազմաթիւ փոփոխական է, զար-
գացման և կրթութեան մէջ:

ԶԱՐԵԶ ԳԱԶԱՆԵՐ

ՏԵՂԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼ

«Բէլլի» կը գրէ. — Այն օրերը որոնց
մէջ կը գտնուէինք հիմա, արդարեւ սե-
րեր են: Երբ համար ինչ մեծ զօրազո-
թիւն է որ՝ մեր բոլոր թշնամիներուն ա-
նօթի գայի պէս վրասիս յարձ-կած մէկ
միջոցին, մենք իրարմէ կտոր մը ևս բաժ-
նուելով ինքզինքնիս պահպանելու յառ-
կացեալ ուժերնիս քակելով կը ցրուենք
կոր:

Այսօրուայ ցաւալի վիճակնուս եմ
նայինք զժամագրաւոր չենք կրնար մեր
անկումը չի գուշակել:

Եթէ մենք միտքեան ոգիով տոգոր-
ուած ըլլայինք, համայն արարածները ի-
րենց կրակէ ճանկերով և սրիւնտու սչ-
քերով մեր վրայ յարձակէին իսկ՝ որ և է
աղբիցութիւն չէին կրնար ունենալ:

Այս հայրենիքը կանգուն պահող թիւն
զանօթէն ու հրացանէն աւելի միաբնու-
թիւնն է: Ամբողջ թշնամիները չեն կոր-
նար այս հաստատութիւնը փլուցել:

Ազգի մը Ինքնական կեանքը բարոյ
յակնան կեանքին կապուած է: Բարոյա-
պէս ուժովցած ազգ մը տիպեցիքին ըր-
ուանքն չի ստանիր, միջոցաւ բարոյ-
յապէս տիրող ազգ մը չէ թէ տիպեցիքին
բոսորդէն: հապա նոյն իսկ պղտիկ երկ-
րաշարժ մը կը սասանի:

Այսօր մեր անողին կայրութիւնը շատ
մը կտորներու վերածուած է: Դուրսը
պատերազմով զրգաւած առնելով՝ ներքը
զիրար կռուենք: Այս բանին որչափ վր-
տանգաւոր ըլլալը զժամանակ երեւակայել
թշնամի մեր այս վիճակին կարեւորու-
թիւնն չի տար, անկիւս իր մասածը ներկե-
լու վրայ:

Դաւաճան Խալիլի, մեր ներքին
խառնակութիւններուն վրայ, պատերազ-
մի ընթացքը կեցեցածի պէս է բայց ո՛վ
գիտէ այս լուսնեան մէջ ինչ զիւային
ճրագներ կը սլակէ: Այս միջոցին, իրաւ
է Խալիլի մեղի բան մը ըրած չունի:
Բայց Դաւաճանի սահմանադրութիւնը վերջին
դէպքերուն մէջ անոր մասը կայ: Խալիլի
առով զո՛ւ չի մնար Մալիստինիս ալ մեղի
դէմ կը գրողէ կոր: Ասիկա գրքին մէկ
երեսն է տակաւին, գրքին միւս երեսն
ալ Պաշկարիան է, որ իր գործերը մեղի
գէմ կը պատրաստէ կոր: Յաւանտան ալ
լոկի միջոցով գիտէ ինչքն կը յիւսնէ:

Մենք այս կնճոտ հանգամանքին մէջ
զոհն գէշ են, ես աղէկ եմի կոխներով
կը գրադիրք կոր:

Այսօր մեր երկրին թշնամին ոչ եւրո-
պան՝ ոչ ալ Խալիլիան է, այլ մենք ենք:
Ալ կորսնցնելու մասնակ չկայ: Սա

սե օրերը՝ որոնց մէջ կը գտնուէինք, ճի-
շակ օրերու վերածելու ճարը խորհինք:
Յետեւ զվրէժը սգուտ չունի:

«Անտուր» Խորհրդարանի լուծման
մասին կը գրէ. — Խորհրդարանը ոչ լուծ-
ուելու ոչ ալ անկեալ դահլիճին և վարձ-
եալ վէճը յարկ լիցուած ճիւղի նմանող
կառավարութեան մը չափին յաւակնածին
պէս փակուեցաւ: Խորհրդարանը իր վեր-
ջին գումարման մէջ իր տուած որոշման
համեմատ դահլիճը սահմանադրութեան ըս-
կզրուեցով տապալած՝ և սահմանադրա-
կան դահլիճի մը կազմութեան պարագա-
յին՝ վերստին հաւաքելու պայմանաւ իր
կամքով դադարէ: Ըսել է թէ խորհր-
դարանը լուծուած չէ: Այսօր մեր զուլիւր
եղած կառավարութիւնը իրական, սահ-
մանադրական կառավարութիւն մը չէ,
այլ սահմանադրութեան տապալած մէկ
կառավարութիւնն է: Իսկապէս, կառա-
վարութիւնը՝ խորհրդարանը «փակած» ըլ-
լալը պաշտօնապէս յայտարարած է, սա-
կայն այս ձեռնարկը ուրիշ բան չապացու-
ցանք բայց եթէ այն՝ որ սահմանադրու-
թիւնը լուծուած է այն երկրին մէջ:

«Անկէ» խոսելով նոր Դահլիճի մասին
կրէ թէ Դահլիճը քողորջ ընող մեծա-
գոյն ոյմը, Խորհրդարանի լուծումով պակ-
սած է: Այդ պատճառով կատարողը հիմա-
կունիմա մեր սահմանադրութեան թագաւորն
է, և անպաշտօն կերպով մըն ալ մամուլը:
Մինչև նոր երեսփոխաններու ընտրութիւ-
նը պէտք է ուրեմն մեր Դահլիճը կարելին
ընէ որ ազգին փոխանորդներուն տալիս
ճեմակ երես ելէ երբ անոնք հաշիւ ու
հանքին իրմէ: Աւստի հիմակուց պէտք է
նկատել թէ այսօր ազգը ամենէն շատ ին-
չի՝ կարօտութիւն ունի, ամենէն էականը
ներքին խաղաղութիւնը ապահովելն է:
պատերազմին ալ վերջ մը դրուիլը կ-
րեոր է ի սէր խաղաղութեան: Այնուհետեւ
երկրին այս կամ այն անկիւնը տիրող տ-
նիրաւորութիւնները բաժնաւոր է, մէկ խոս-
քով նոր կառավարութիւնը իր ընթաց-
քով ըսի ըսալի նիւթը ըլլալու չէ:

Իրայ արդի վիճակին մէջ կառավա-
րութեան այսօրուան զիրքը շատ զժամա-
ն է: Սա ալ ըսենք սակայն որ առանց ազ-
գին ձեռնուղութեան կամ գործակցու-
թեան ամեն բան կառավարութեանն ըս-
պասել ամենամեծ սխալ մըն է, երբ մենք
ձեռքերնիս ծաղած կառավարութեանն սա-
կուցենք, նա կուգենք ըսելու ըսենք, ըր-
նական է որ իրաց արդիւնքը բացասական
կըլլայ:

Հետեւաբար կառավարութեան հետ
ձեռք ձեռքի տուած աշխատիք մեր երկ-
րին բարգաւաճման ու խաղաղութեան
սիրոյն հարկ եղած գոհողութիւններն ը-
նել:

ԱԶԳ

Յառաջիկայ Կիրակի Գոյի 29 Ազգ-
Դերեգմանատան Ս. Յարութիւն մատրան
մէջ հոգհանգստեան պաշտօն և Ս. Պա-
տարազ պիտի մատուցուի: Տիկին Թա-
գուհի Կ. Կոտանդեանի տարեկիցին առ-
թիւ:

Ազգ. Գերեզմ. Բարեկրդ. Յամա.
(Կնիք)

Արդ՝ ձէնարօ ընտրած մարդը՝ Դան-
տիանօն սպաննելու համար ընդհ. հրա-
մանատար Ալթինօն էր:

Ձէնարօ տրամաբանութեան երկրորդ
կէտը կը կայանար նոյն ինքն զաւաղրու-
թեան վրայ:

Եթէ Ալթինօն յաղթէր՝ ձէնարօ հաս-
տատմ կ'ըլլար թէ երկար առնէ ի վեր-
ինք տեղեկութիւն ունէր զաւաղրութեան
մասին և թէ զաղտնապէս իրեն հասուցած
էր:

Եթէ ընդհակառակն միօքառի յաղթա-
կան մտնէր դժբախտ պալատը, ձէնարօ
ինքն ալ յաղթած պիտի ըլլար միևնոյն
ատեն և արդէն զուգահէ խոստում առած
չէր...:

Ձէնարօ աւարտելէ յետոյ այս յատա-
կազիւր զր յառաջ բերինք զաղափար մը
տալու համար այս երկրի մի մասնակին
վրայ, ուղղակի Ալթինօնի պալատը գնաց:
Միւս կողմէն առիթը չի փախչողք եր-
կար ատեն սպասելու նախասնեակնե-
րուն մէջ ուր՝ չորհիւ իր կատարելագործ-
եալ ծպտումներուն՝ ոչ ոք ճանչցաւ զին-
քը:

Ձէնարօ ուղաղորդութեամբ մտիկ ըրաւ

ՏԻՐՈՒՆԸ

ՏԻՎԻՆ ԹԱԳՈՒՅԻ Հ. ԶԱՆՈՒՄ

Մահաբոյր հովը փչեր էր զգայուն հոգ-
ւոյդ երբ «զգալը մեռնել է» հոգեցիկ ինձ
բարեկամական տաք շ. շանակի մը մէջ
ուր վերստին գտեր էինք զիրար հին բա-
րեկամութիւնը՝ տարիներու անջատումէ մը
վերջ: Սիրտս անճառ խոհութեամբ լից-
ուեր էր մանկութեան, պատանութեան
երիտասարդութեան անուշ վերյուշումնե-
րով, ինչիւր էինք անոնք որ ի սպառ հե-
ռացեր էին կեանքի այս նեղ շրջանակէն,
թողուցեր էին անոնք մեզ սաւառնելու
համար բարձր, մաքուր, անմատոյց հո-
րիզներու մէջ: Թողով մեզ ապրիլ, զգալ,
ինչիւր, տառապիլ: Տարիներու բաժանումէ
վերջ բարեղէ՛պ թէ չարագուշակ պիտի հա-
մարիմ մեր հանդիպումը ազնուատումիկ
բարեկամութիւն մը չեմքիկ բոյնի մէջ ուր
կ'երազէինք կազմիկ ազատ օրերու, կեան-
քի պայմաններու անգիտակ տարիներու,
լիաթոք ծիծաղներու, երազներու այս շըր-
ջանն ու շրջանակը, Իրար տեսնել ու անց-
եալը չը ինչ կարելի չէր մեզ համար, այդ
բերումը էր անշուշտ որ զրականութեան,
բանաստեղծութեան վրայ խոսեցանք ու
այդ առթիւ էր որ հոգեցիկ ինձ. «զգալը
մեռնել է», մեռնել, մեռնել՝ կ'զգայիր,
զգայիր թագուհիս, վառագի երկրորդ օրն
էր որ անճողպիւրի մահուան ճանկն ին-
կար որ անգուշ զահճին տիպոսումը իսկ
քանի մ'օրեր վարանեցաւ հոգի գրեց,
սիրահատոր կինն՝ պատուական ամուսնու
մը, սիրողեղ մայրը՝ հրեշտակ գաւկի մը,
սիրտուն քոյրը՝ անճուրաց մայր - քոյր
մը, իր բարեկամութիւններով, համեստ
ու հոգ բնաւորութեամբ ամենէ սիրուած
ամենէ յարգուած ախոս...:

Իր վերջին գրեց, չքանաղ օրերով՝ սի-
րուն խոսակցութիւններով մէջէն պղտող աշ-
ուրներով, յարածածան նազեկաչաք քալ-
ուածքով, մատածածաղ դէմքով, հեզ
յարմարող բնաւորութեամբ:

Մեր կրակոտ տարիներու վիճաբանու-
թիւններու մէջ միշտ լոկն էր, խիզախ
արտայայտութիւններու՝ ժպիտը էր պա-
տախտ, վառագի համեստ էր և անյա-
ւաքնոտ: Պատուական օրերով՝ պատուա-
կան կին էր զարձեր, անճուրաց մայր՝
սիրուն՝ խաչի, անճուրէր կին՝ գուրգու-
րոտ ամուսնու:

Վշտակից բարեկամութեան արցունքներս
թո՛ղ խառնուին վշտակած քոյր, կեանքի
դառնալիկ հարուածը կրող ամուսնու և
իր սրտահատոր գաւկին արցունքներուն,
անկեղծ բարեկամութեան սրտաբախ փղծ-
կուն արտասու քիւրս են որ կուգան խառ-
նիկ իրենցինիւ: Համակերպութեան փրի-
ստիայութիւնը թո՛ղ ստիպէ թեթեւէ,
զարմանէ ցաւն, աւա՛ղ, որ իրօք անդար-
մանելի է:

Հանգչէ՛ խաղաղ փոսիկ մէջ, խառն
անգուգալկան ամուսնու, պատուական
հօր թեւերուն մէջն է. պի՛նդ սեղմէ զայն
սգապատ բարեկամս, պինդ սեղմէ զայն
հօր ու մօր կրկին թեւերով:

Ս. Տ. Բ.

«ԳԱՏԻՆԻ»-Ի ԹԵՐԹԵՐԵԸ [309]

ՄԻՇԷԼ ԶԷՎԱՔՕ

ՎԵՆԵՏԻԿԻ ՍԻՐԱՀԱՐՆԵՐԸ

ԹԳ.

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ (Հար.)

Աւագ-Սուգարկուի պաշտօնին չնչումը
իրեն ժաւ կը պատճառէր, նոյն իսկ եթէ
ըստ երևոյթին աւելի փայլուն զիրք մը
առաջարկած ըլլային իրեն: Ալ Աւագ-Սու-
գարկուի պաշտօն չկար: Ինչ պիտի ընէր
կեանքին մէջ. ինչ բանի պիտի կառչէր...

Այս ճշմարիտ աղետին առջևը առնե-
լու համար միայն մէկ միջոց կար:

Մէջտեղէն վերցնել նոյն ինքն Ռօյան
Դանտիանօն:

Այո՞... բայց հոս ձէնարօն տրա-
մաբանութիւնը երկու ճիւղերու կը բաժ-
նուէր:

Նախ և առաջ եթէ Ռօյանը գտնուէր

որոշում տար, պէտք էր զայն ապահով
հարուածով մը զարնէր, այս տեսակ հա-
կաւորողի մը հետ պէտք էր մէկ ան-
գամ զարնուիլ: Եթէ ինք վրիպէր իր
հարուածին մէջ, Ռօյան չպիտի վրիպէր և
անոր վրէժնազրուութիւնը ստակալի պիտի
ըլլար:

Անա այն ատեն էր որ ձէնարօ ունե-
ցաւ այն յանկարծական գաղափարը որ
ուղեղը կը լուսաւորէ:

Ռօյան Դանտիանօն չպիտի սպաննէր,
Բայց զայն սպաննել պիտի տար:
Ռօյն ձեռքով:

Հիմակ պիտի տեսնէք...
Ասիկա հանձարեղ հնարք մըն էր:
Կիտ ձէնարօ իր ընտրած մարդուն
վրայ մտածելով մրմնջեց.

— Եթէ յաջողի առիւթ... եթէ Դան-
տիանօն սպաննէ, ամեն բան կարգել կ'ըլ-
լայ: Ես եղած պիտի ըլլամ իրեն իմացը
նոյր. ես եղած պիտի ըլլամ որ խնդիրը
անոր ցոյց պիտի տամ: Ուրեմն իրաւուն-
քիս մէջն եմ իր երախտագիտութեան
վրայ հայտնելու...:

Եթէ չյաջողի, Դանտիանօն երբէք ճշմար-
տութիւնը չպիտի զխոնայ:

Ա. Եզդիբերէն սորվելու փափաք ունեւ
ցող երեսուսարդներուն
Ինք կուզէք անգլիերէս սորվիլ
իշխ ժամանակի մէջ. դիմեցէ՛ք
Յով-Հ. Էտլէշէրիմէնին. Մատա-
մա Խաւճ, Պօլսպէիանի Խանութք. 30-23

NATIONAL UNION SOCIETY LTD

ՈՐՈՒ ԳՈՐԾԸ ՓՈԽԱՆՑՈՒՄ ՈՒ ԵՐԱՇԽԱՌՈՐՈՒՄ Է
PHOENIX ASSURANCE COMPANY LTD

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ ԼՕՆՏՈՆԻ ՄԷՋ 1782 ԻՆ

Ընկերութեան ընդհանուր գրամագլուխը

Պահեստ, Գոյքերը եւ տեղի է քան

վճարած է մինչեւ այսօր միասնեկու համար տեղի քան

Այս հանրածանօթ ընկերութիւնը կ'ապահովագրէ հրդեհի դէմ շէնքեր, ապրանք, կարասի, գործարաններ, եւ նորատաւոր պայմաններով:

Անդր. Ոսկի 13,000,000
70,000,000

L'INTERNATIONALE

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
ԸՆԴԴԷՍ ԾՈՎԱՅԻՆ ԱՐԿԱՇՆԵՐՈՒ

Հաստատուած Ի ՏԻՍԵԼՏՕՐՖ

EXCESS

INSURANCE CO LTD

Winchester House

Հաստատուած Ի ԼՈՆԾՈՆ

ԱՆԳԼ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴԴԷՍ ԾՈՎԱՅԻՆ ԱՐԿԱՇՆԵՐՈՒ

Այս երկու ընկերութիւնները կ'ապահովագրեն ծովային արկածներու դէմ ամեն տեսակ ապրանքներ խիստ նպաստաւոր պայմաններով:

Լիազօր Անգլապաշտօնի Իգլիտի եւ շրջակայից հաստ

Լ. ԵՒ Լ. ՎԱՐՊԵՏԵԱՆ

Այս Եօրկի Կաստանը Սիւրիասեան Ֆէրիսան Թիւ 9

— 10 —

ԼԸ ՏԱՆԻԹՈՒ Մ ՎԵԼՆ

ԱԻՍՏ. ԿԱՅՍ. ԹԱԳ. ԱՌԱՋՆԱՇՆՈՐԶԵԱԼ

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՆՍՆՈՒՆ ԸՆԿ. Հաստատուած 1867 ին

Առանձնապատուկ ծեփարկ Կայս. եւ Թագ. Կառավ. հսկողութեամբ

Ցայսօր իր Ապահովագրեալներուն վճարած է	250,000,000 Փր.
Պահեստ ապահովուած	50,000,000 »
Արժէք իր Կալուածոց	7,000,000 »
Դրամադր. ամբողջական	3,000,000 »
Պահեստ կեանքի ճիւղին	35,000,000 »

Ընկերութիւնը կ'ապահովագրէ—

Կեանքի վրայ ամեն տեսակ պայմաններով:

Որոշ պայմանաւորով կամ հատկի մը վճարմամբ

անկարողութեան պարագային:

Խառն ապահովագրութիւնը 3% ապահովեալ յաւելումով:

Օժիտի եւ խնայողական ապահովագրութիւնը:

Բօլիսն և պայմաններն ամենէ նորագոյններն են և ամենէ առատածնուն:

Տեղեկութեանց համար դիմել ընդհ. գործակալներու:

ԳՈՒՅՈՒՄՃԵԱՆ ԵՒ ԱՆՐԻՓԷՋ

Քիւլիւք Գոլու օղու խան

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

ՌՈՅԱԼ ԷՔՉԵՆՃ

ՀՐԴԵՇԻ ԵՒ ԿԵՆՍՑ

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Հիմնադր 1720 ին ԼՈՆԾՈՆ

Գոյք ընկերութեան

Ա. Ո. 5,000,000

վճարեալ Ապահովագրեալներու

» » 42,000,000

ՀՐԴԵՇԻ ՃԻՒԴ. — Ընկերութիւնը կ'ապահովագրէ հրդեհի դէմ և ամեն կր

կալուածք, կարասիք, ապրանք, նպաստաւոր պայմաններով:

ԿԵՆՍՑԻ ՃԻՒԴ. — Ընկերութիւնը նպաստաւոր պայմաններով կ'ապահովագրէ

ամբողջ կեանքի տեղեկութեան վրայ և ամեն ապահովագրութիւնը, Ընկերութեամբ

ապահովագրութիւն են. եւ և Աւելի մանրամասնութեանց համար դիմել:

Կ. Ո. ՌՈՅԱԼԵԱՆԻ

Քիւլիւք Գոլու օղու խան

Ա. ՈՒԹՅՈԼ ԵՒ ԸՆԿ

Ընդհ. Գործակալներ

ԱՋՆԻԹ ՏԻԿԵՆՅԵ

Բարիկի բա
թէնը կամ տը
կօլը ուրիշ
թէնը որք հա
մայն աշխարհի
մօտան կ'ստեղ
ծեն, չեն կա
րող ձեզ պէտք
ըզած շիքու
թիւնը տալ եմէ
չունիք Տիվա
Diva գորտէն
որ Բարիկու
նիւնըն իտէ
պ մարգան է,
և որ կը գըտ
նուի միմիայն
Լուվր վա
ճարատանցմէ
Diva, Diva

ԲՕՍԻԱ

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԿԵՐԻՆՍԵՆԼԻ Ս. ԲԵՐԶՊՈՐԿ

Դրամագլուխ ամբողջութեամբ

Յր. 10,666,660

թեամբ տրուած

» 187,322,000

Պահեստի պաշտօն

» 581,115,000

Ապահովագր. վճարեալ

» 83,232,000

Ապահովագր. վճարեալ

» 83,232,000

1908 ընդունուած

Ապահովագրութիւնը կ'ապահովագրէ

Փոխադրութեանց դէմ, Կեանքի հա

մար, Աւելի տեսակ արկածներու դէմ

ճանապարհական ամեն վստահներու

համար ցմահ են. եւ և

Տեղեկութեանց համար դիմել ընդհ.

նեղի պաշտօնիցիներուն:

ՄՐՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԳՈՒՅՈՒՄՃԵԱՆ

Բոսիւս Երևան 14

ԱՅՍ ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ ՈՒՒՍԲԻՆ

Կըզտնուի հետեւալ վաճառողներուն
մէջ.

ՀԱՅ ԼԱՅՑ ԵՒԼՆ. ԵՒԼ.

ՄԵԾ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆԻՔ ՔԱՄԵԼԻԱԻ

(ՆԱԽՈՐԴ. ԱՄԱՐԻԹԷՆ)

ՄԱՍՆԱՃԻՂ ՖՐԱՆԿԱՑ ԹԱՂ Թ. 33

Վաճառատան մէջ կը գտնուին ամեն ճաշակի յարմար ապրանքներ
Ամբան ներկայ եղանակին համար, ընդունած ենք մեծաքանակ ապրանք,
որոնք պիտի կրնան գոհացնել ամենէ նորաճաշակները:
Գինը աւանմամբ ամենութիւն, ապրանքներու տոկոսներուն անմրցելի չին
Այցեկեցէք անգամ մը ՔԱՄԵԼԻԱԻ վաճառատունը համարեալ համար:

ՏՆՈՐԷՆՈՒԹԻՒՆ

ՏԻ ԿՐԵՇԱՄ

ԿԵԱՆՔԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ԼՕՆՏՈՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ 1848 ին

Պատրաստ 1910 Դեկտ. 31ին

Օսմ. ոսկի 11,512,611

Առատածնուն պայմաններ, չափաւոր

բաւմունք:

Ամեն տեսակ տեղեկութեանց համար

դիմել

Ս. ՈՒԹՅՈԼ ԵՒ ԸՆԿ

Ընդհ. ներկայացուցիչ Այտրքի

Կուսակցութեան

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

BRANCHE-MARITIM

ETABLI A LONDRES

EM 1720

Միջախի Ապահովագրական Ընկ. խիստ
վաստաւոր պայմաններով Մասնաւոր պա
պանաւթեամբ մը ընկերութիւն կապահոյ
պարտաւոր կրակի արկածներ, 10 օրուար
նոյմ անածամով մը օրեանցներու (Docks
մէջ խնչպէս յԱնգլիա նշանակաւ և գիւլաւոր
տօղերու մէջ խնչպէս Մարտի, Հալոի
Համալսարան են. եւ և

Իգլիի ներկայացուցիչ

F. BLACKLER

BANQUE D'ORIENT

ՊԱՆՔ ՏՕՐԻԱՆ

Հաստատուած Թանաթանի Ազգ. և Տըշանի Ազգ. գրամատան կողմէ

Դրամագլուխ ամբողջութեամբ գրուած ֆրանք 10,000,000

Կեդրոնաւոր ԱՐԵՆՔ

Մասնաւոր կ. Պոլիս, Իզմիր, Սիւրիա, Ալեքսանդրիա, և Գալիի Գործակալու
թիւն և Համալսարան:

Պանք տ'Օրիան գրամատանի ամեն տեսակ գործողութիւններ կ'ընէ, ինչպէ՝ գանձում
եղում, Առեւտրական Թղթերու, հեռագրական վրճարներ, առուծախ փոխարկու և
ձեւեր, Աշխարհի գլխաւոր քաղաքներու վրայ կուտայ վարկերու բացման գրեթե
ախ ամեն տեսակ արժեքներու, բացում ընթացիկ հաշիւներու, գրաւ արժե
քիւններու և ապրանքներու վրայ են. եւ և

ԱՒԱՆԴՆԵՐ

Պանք Տ'Օրիան կ'ընդունի գրամի Աւանդներ հետեւալ սակերով

1 1/2 0/0	3	ամսուան աւանդի մը համար
2 0/0	6	» » »
3 0/0	1	տարուան » » »
3 1/2 0/0	2	» » »
4 0/0	3	» » »

Բարեգործական Հաստատութիւններու աւանդներ վերէի սակերէն 1/2 0/0 առաւ
թիւն մը կ'ընդունին:

Ի տես վճարի աւանդներուն համար՝ միակ անձի սը կողմ և 100 Օսմ. ոսկի
աւելի, Պանք տ'Օրիան տարեկան 2 1/2 տոկոս մը կը յատկացնէ:

Պանք տ'Օրիան Հաստատութեան արժագրութեան տակ գրած է, որնչան վարձքի
որ փոխարէն իր Հաստատութեան մէջ գտնուած գրամարկներն, հօն գրամ և արժեքաւոր
տարեկան պահելու համար: